

задача въ живота си и правете опити. Представете си, че нѣкой отъ васъ е скжперникъ. Нека направи следния опитъ. Да вземе 30 лева, въ петолевки, да ги тури въ кесията си и да тръгне изъ града. Като срещне нѣкой просекъ или беденъ човѣкъ, веднага да извади отъ кесията си, колкото се падне на ржката му, и да ги даде на бедния човѣкъ, като държи въ ума си мисълта: Азъ мога да бжда щедъръ. Колкото бедни срещне, на всички да даде по нѣщо. На другия день да направи сжщия опитъ съ повече пари. Така да продължава да дава безъ да му мине мисълта, че много е далъ. Ще дава и ще забравя, че е далъ. Тия действия произвеждатъ съответни резултати и въ природата. Действията на човѣка не трѣбва да бждатъ егоистични. Давашъ — ще ти се даде. Този законъ е абсолютно правдивъ. Той е нареченъ „законъ на всемирното изобилие — *opulens*“.

Всѣка благородна мисълъ, въ която влагате волята си, непременно ще се реализира. Самата природа е заинтересувана отъ това. Отъ васъ се изисква търпение, да чакате времето за нейното реализиране. За реализирането на всѣка идея има точно определено време. Това става сжщо, както въ растителното царство. Запримѣръ, за израстването на една ябълка се изисква известно време. Ябълчната семка не може да израсте изведнѣжъ. Свѣтлитѣ мисли и благороднитѣ желания сж като семкитѣ. Като ги посадите въ земята, ще